

POTURCZYĆ SIĘ (4) *vb pf*

Zawsze się.

o jasne.

praet 3 sg m poturczył się (1). ◇ 3 pl m pers poturcz(e)li się (1). ◇ *plusq* 3 sg m był się poturczył (2). ◇ **[con 3 sg m by się poturczył. ◇ 1 pl m pers byśmy się poturczyli.]**

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Przyjąć wiarę i obyczaje tureckie (4) : Mikolay Thlumacz sosthal tha^m yeszcze wsyemy Tvreczkiey, thylko trzy czlowyeki myal a ynłych chtorzy sye yusz pothurczely wydawaczy nychczą *LibLeg* 9/52 [*idem* **[ListyPol]**]; [*Soliman*] przełożył ná nim [*na Budzynie*] Sędziaká Solimaná Węgrzyná który fie był przed tym poturczył. *BielKron* 313v, 310v, 408v; **[ListyPol 1540/164; [Kniaź Dymitr]** mieska tam w renku urzędnykow białogrodskych y uczinili yemu drogę do czessarza thureczkiego aby ssie pothurczil *CorfusDocum 1553 nr 85; GrabZdanie D3v*].

[Szereg: »poturczyć się a spoganić«: Przez Księżęcyi [!] być nie może/ byfmy fye téz dobrze poturczyli á fpogánili: (iaków fye fnadz tymi nowymi wiárámi bárzo k temu ciągnie) SolikZiem D4v.]

Formacje współrdzenne cf TURCZYĆ.

Cf **POTURCZONY**

MC